

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

NEMZETPOLITIKÁÉRT,
NEMZETISÉGPOLITIKÁÉRT,
EGYHÁZPOLITIKÁÉRT ÉS
EGYHÁZDIPLOMÁCIÁÉRT FELELŐS
MINISZTER

Iromány száma: **K/9746/1.**

Benyújtás dátuma: **2024-11-13 10:18**

Parlex azonosító: **G232T5CV0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyházdiplomáciáért felelős miniszter**

Belső iktatószám: **PSÁT-PF/260/3 (2024)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 2. melléklet 45. pontjában foglaltak megvalósulása érdekében mellékelten megküldöm **Dr. Vadai Ágnes (DK)** országgyűlési képviselő *"Milyen magyar jogszabály vagy nemzetközi egyezmény alapján nyomozó hatóság a Magyar Katolikus Egyház, amely pedofilgyanú esetén először hosszabb, belső vizsgálatot folytat le, és annak szubjektív eredményétől, azaz egyéni egyházi döntésektől függően tesz csak rendőrségi feljelentést?"* című, K/9746. számú írásbeli választ igénylő kérdésére adott válaszat.

Címzett: **Dr. Vadai Ágnes (DK)**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyházdiplomáciáért felelős miniszter**

Belső iktatószám: **PSÁT-PF/260/3 (2024)**

MINISZTERELNÖKSÉG
MINISZTERELNÖK-HELYETTES

Iktatószám: PSÁT-PF/260/3 (2024)

Dr. Vadai Ágnes országgyűlési képviselő részére
Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja

Budapest

Tisztelt Képviselő Asszony!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) és (9) bekezdésében foglaltak szerint a nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyházdiplomáciáért felelős miniszterhez intézett „**Milyen magyar jogszabály vagy nemzetközi egyezmény alapján nyomozó hatóság a Magyar Katolikus Egyház, amely pedofilgyanú esetén először hosszabb, belső vizsgálatot folytat le, és annak szubjektív eredményétől, azaz egyéni egyházi döntésektől függően tesz csak rendőrségi feljelentést?**” című, K/9746. számú írásbeli kérdésére a hivatkozott törvény 42. § (2) bekezdése alapján az alábbi választ adom.

Semmilyen jogszabály vagy nemzetközi egyezmény nem biztosít nyomozó hatósági jogköröket sem a Magyar Katolikus Egyháznak, sem bármely más egyháznak, vallási közösségnek. Magyarországon nyomozó hatósági feladatokat csak az arra jogszabályban feljogosított szervezetek láthatnak el, és e feladataikat ezen szervezetek el is látják.

A Magyar Katolikus Egyházat sem a Büntető Törvénykönyv, sem a büntető eljárási kódex alapján nem terheli feljelentési kötelezettség a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények kapcsán. Ugyanakkor egyetlen magyar jogszabály vagy nemzetközi egyezmény sem tiltja, hogy amennyiben a Magyar Katolikus Egyház, vagy annak bármely belső egyházi jogi személye olyan cselekményről szerez tudomást, amely az egyház belső szabályaiba, a kánonjogba ütközik, úgy a körülmények feltárása, az esetleges felelősség és felelősök megállapítása iránt belső, saját maga által szabályozott rend szerinti eljárást folytasson le. A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény kifejezetten megtiltja az állami szerveknek, hogy az egyház belső szabályai alapján lefolytatott eljárásokat és azokban született határozatokat vizsgálja. Ez értelemszerűen azt is jelenti, hogy az egyházak jogosultak – megfelelő belső szabályozás alapján – ilyen eljárásokat lefolytatni. Természetesen az egyházi belső eljárások és döntések nem helyettesíthetik a szükség esetén lefolytatandó állami eljárásokat és döntéseket.

Képviselő Asszony kérdésfeltevése – nem először, és vélhetően nem is utoljára – téves percepción alapul. Feljelentési kötelezettség nem terheli az egyházat mint elsődlegesen vallási tevékenységet végző egyházi jogi személyt, illetve az egyházi személyeket, egy esetleges hamis vád miatt viszont büntetőjogi felelősség terhelné az említetteket. Erre is figyelemmel nemhogy megkérdőjelezendő a belső egyházi eljárások lefolytatása a kérdésében említett

vagy bármely más bűncselekmények kapcsán, de kifejezetten indokolt és üdvözlendő: hiszen így biztosítható az, hogy gyanú felmerülése esetén feljelentés szülessen.

Az Ön korábbi és jelen kérdésfeltevéseiben, illetve az Ön által hivatkozott cikkekben tárgyalt esetekben a Magyar Katolikus Egyház részéről a vizsgálatok megindultak, az érintett egyházi személyek státuszukban felfüggesztésre kerültek.

Az egyházon belüli vizsgálatok, eljárások és az azok eredményeként megszülető döntések nem arra hivatottak, hogy kiváltsák az állami büntető hatalom aktusait. De miképpen a büntető eljárásban van lehetőség polgári jogi igények érvényesítésére is, hasonlóképpen bármely szervezetnek joga és lehetősége van arra, hogy a valamely tagja által esetlegesen elkövetett bűncselekménynek szervezetén belüli konzekvenciáit levonja.

Összegezve a leírtakat: semmilyen, sem hazai, sem nemzetközi jogi norma nem biztosít nyomozati jogköröket a Magyar Katolikus Egyháznak, de ezt – Önön kívül – nem is gondolta senki. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az egyháznak ne lenne joga a saját belső szabályrendszere szerinti eljárásokat lefolytatni éppen annak érdekében, hogy amennyiben ezek során meggyőző adatokhoz jut, az egyházi jogkövetkezmények alkalmazásán túl, a világi hatóságok előtt is megtehesse a szükséges lépéseket.

Ön azt írja, hogy az egyház egyéni döntések alapján tesz csak feljelentést. Tájékoztatom, hogy minden egyes feljelentés mögött egy-egy személyes döntés áll, függetlenül a feljelentő személyétől. Hiszen az mindig egy egyéni döntés, hogy a megfelelő mennyiségű és minőségű ismeret birtokában megszületik-e egy bűncselekmény kapcsán a feljelentés, vagy sem. Az egyházi eljárás éppen arra irányul, hogy a feljelentés kérdésében minél objektívebb döntés születessen.

Ugyanakkor, habár Ön az egyház mint vallási szervezet felelősségét firtatja írásbeli kérdésében, nem először keverve össze fogalmi elemeket és jutva ezzel téves következtetésekre, tájékoztatom Önt arról is, hogy amennyiben valamely belső egyházi jogi személy törvényben meghatározott alaptevékenységként a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényben (Gyvt.) szabályozott gyermekvédelmi rendszerhez kapcsolódó feladatot lát el, úgy természetesen a fentieknél szigorúbb szabályok vonatkoznak rá. Ebben az esetben ugyanis – kizárólag az adott, gyermekvédelmi feladatot ellátó belső egyházi jogi személy és alkalmazottai tekintetében – fennáll a Gyvt. szerinti jelzési kötelezettség, amennyiben a feladatellátás keretében a kiskorút veszélyeztető körülményről szereznek tudomást. Ennek elmulasztása fegyelmi felelősséget von maga után. Amennyiben azonban a jelzési kötelezettség elmulasztása ún. kiemelt veszélyeztető okra utaló körülménnyel függ össze, az már büntetőjogi felelősséget is maga után von, mivel az ilyen mulasztás vétségnek minősül.

A Tisztelt Képviselő Asszony által írásbeli kérdéséhez csatolt cikk azonban nem tárja fel a tárgyalt eset összes körülményét, így különösen nem tér ki arra, hogy a vélt, kiskorú elleni bűncselekmény a gyermekvédelmi rendszer szervezeti keretei között, vagy azokon kívül történt-e. Ön mégis egy általánosító, a Magyar Katolikus Egyház kollektív felelősségét sugalló kérdést tett fel.

Éppen ezért, kérem, engedje meg, hogy visszakérdezzek: Gréczy Zsolt képviselő úr zaklatási ügye 2019-ben – függetlenül attól, hogy megalapozottak voltak-e a vele szemben

megfogalmazott vádak, vagy sem – a teljes Demokratikus Koalíciót (DK) minősítették, azaz, alappal feltételezhető volt-e, hogy Gréczy Zsolt DK-s képviselő vélt vagy valós magatartása a DK-n belül általánosan követett, de legalábbis elfogadott, legjobb esetben is elnézett volt, avagy ez csúsztatás? Kellett volna-e a DK-nak feljelentést tennie, védendő a vélt vagy valós áldozatot Gréczy Zsolt képviselő úr vélt vagy valós szexuális zaklatásával szemben? Kérem, válasza fényében közéltsen Ön is a jövőben a Magyar Katolikus Egyházhoz.

Budapest, 2024. november 13.

Üdvözlettel:

dr. Semjén Zsolt

